

לא הביא את טופס-האישור הסטנדרטי של שיכון-עובדים, המאשר העברה וזכות, אלא מיכתב אישי של האחראי להעברות בשיכון-עובדים, משה קשתן. וכך רכשה חנה פן דירה משיכון-עובדים, בשעה שמחוננה אברהם עופר היה מנהלה במחיר הנמוך ב-121 אלף לירות מן המחיר בשוק, כפי שהיה בעת שנמכרה חודשיים בלבד לאחר-מכן. פירושו הדבר: "שיכון-עובדים" נתנה מתנה של 121 אלף לירות לקרובת-מישהי פחתו של מנכ"ל. מבחינת החוק הפלילי, מהווה הדבר עבירה על הפעולה בדבר מעידה באמון של עובד-ציבור.

חנה פן היתה צריכה לשלם מס-שכר מקרקעין בשיעור של 20% על הרווח ש- היה לה מן הדירה שקנתה ומכרה מבלי לגור בה כלל (היא לא יכלה לגור בה, כיוון שבניית הדירה נסתיימה רק באוגוסט 1974, וחנה פן היתה באותה תקופה בחו"ל). המס שהיתה צריכה לשלם הוא כ-24 אלף לירות. חנה פן, סגנית פרקליט מחוז תל-אביב אמרה לי כי לא היתה צריכה לשלם מס, ולכן לא שלמה אותו. לא היתה צריכה, מפני שזו דירת-יחיד במובן החוק. כלומר: הדירה היחידה שהיתה בבעלותה אותה שעה. הסבר זה נתן דן עופר לעורך-הדין וינס, שתמך כיצד זה אין משלמים מס. חנה פן גם ציינה, בניגוד לגאמר במיסמכי שיכון-עובדים, כי החזיקה בדירה שנה ו- חצי לפני שמכרה אותה.

התירוץ של חנה פן ודן עופר להתחמקת מתשלום המס, הוא מוזר ביותר. החוק קובע במפורש כי הפטור-ממס ניתן רק לדירת-יחיד, שבעליה גר בה לפחות שישה חודשים ויום אחד. **תנאי זה לא התקיים בדירתה של חנה פן והיא, בעזרת עורך-הדין דן עופר, רימו את האוצר - עבירה פלילית מובהקת.**

דירת-הגג החדשה של דן עופר ברחוב לאה 12 בנאות-אפקה, דן, בנו של שר-עבר לדירת-הגג המפוארת לפני חודשיים.

דירת המחוננת

דירתה של חנה פן, שנר-כשה עלייה במאי 1974 ומכרה כעבור חודשיים בלבד ברווח נקי של 121 אלף לירות. השיכון אברהם עופר.

נציג ממשלת ישראל, יחד עם עובד בן-עמל, שייצג את המשקיעים הפרטיים בי-חברה.

אחרי שדן עופר למד מישפטים, הוא עבד כמתמחה במשרד ברולר-עוואלי-שטריקס. משרד זה גם טיפל בחברה-ציבורית ששמה ישראלום, השייכת לקבוצה של חברות-בנייה, וביניהן שיכון-עובדים. יושב-ראש מועצת המנהלים של ישראלום היה מנכ"ל שיכון-עובדים, אברהם עופר. מייד כשקיבל דן עופר את רשיונו כי-עורך-דין, הוא מונה כעורך-הדין של ישראלום - אבל לפי חוזה מיוחד, שהתיר לו עבודות צדדיות. אחת מאלה היתה טיפול בתיווך קניית מלון הילטון בתל-אביב.

דן עופר מייצג מאז את המשקיעים הר-גרימים בחברה. העובדה שעורך-דין צעיר, ולא מבריק במיוחד, קיבל מייד את הר-ליצוג של חברה כישאלום עוררה את רוגזם של בעלי המישרד הקודם. אבל הייחוס של האבא החשוב הכריע את הכף. באותה תקופה גם זכה דן עופר לנסוע לחו"ל כנציג ישראל. היה זה לצורך השתלמות, שאיגן השוק-המשותף לעורכי-דין. ישראלי שלחה בני נציגים ואחד מהם, שנקבע עלידי משרד-החוק, היה דן עופר. שתופו של עופר לסיור שמע מפי המשתת-פים האירופיים, כי רק מישראל ומדרום-אמריקה הגיעו נציגים שהיו בניהם של שרים.

לפני כשנתיים פרש דן עופר מעבודה כימטי-מלאה בישראלום, פתח מישרד פרטי יחד עם עורך-הדין גדעון פרייטאג, וממשיך לייצג את ישראלום. וראה זה פלא: תוך זמן קצר קיבל המישרד החדש כלקוחות את גדולי הקבלנים בארץ. כך, למשל, חברת-הבנייה יבנה, שהסתכנה בי-קשיים כספיים והיתה תלויה כולה בי-סודי מישרד-השיכון, שזורים לה מימון ויקנה ממנה מיגרשים, גילתה כי כישוריו של דן עופר יעזרו לה ביותר, שכרה אותו לייצגה לפני שרה-השיכון.

ברשימה ראשונה זו הובאה דוגמה ברור-רה אחת לעבירות פליליות. בתוספת מיק-רים הראויים לבדיקה יסודית. ברשימות הבאות יובאו עוד מיקרים של עבירות פליליות ואחרות. כמו במיקרה של אשר ידלין, הגילויים האמיתיים יוכלו לבוא רק כתוצאה מחקירה מיטרתית שיש לה הכלים והאמצעים להעמיק לחקור. עיתוני יכול רק להצביע על עובדות בולטות, ול-לחשוף קצת חומר מרשיע, אך אין הוא יכול למלא את מקום המיטרתה. **תפקידן של רישומות אלה הוא, לשכנע את היועץ-המישפטי-לממי-שה, אהרון ברק, כי יש מקום לחקור את עסקי אברהם עופר בתפקידיו כמנכ"ל "שיכון-עובדים" דים". חסינותו כחבר-כנסת אינה מפריעה לפתיחת חקירה בפרשה. ינאל זכבי**

דבר, עד שבא העולם הזה וחשף את פרשת ידלין. **האם תחזור הפרשה על עצמה בשנית גם ב"שיכון עובדים"?** **האם מחכה ירוחם משל ער שי אגיש תלונה פלילית גם נגד ער פר ונגד המחפיים עדי?**

ההנאות של עופר הקטן

ער ורן-הדין של חנה פן, דן עופר, רגיל לקבל טובות-הנאה מחברות צי-בוריות שאביו יושב בראשן. כבר לפני כעשר שנים שהה במשך כי-שנה בלונדון, והתקיים מייצוג חברת-אשדוד, שאביו היה מנהלה הכללי, ומי-טיפול בענייני המועצה לשיווק פרי-הדר, שאביו היה חבר הנהלתה. חברת-אשדוד לא היתה זקוקה לייצוג של דן עופר, אבל הוא היה זקוק לכספי חברת-אשדוד. עופר ניהל את החברה כי-

ממנו החוק, הוא העביר לעורך-דין הר-מייצג אינטרסים כלכליים גדולים. אם חשב משהו כי החריגים שמצא הר-מבקר נעשו ללא ידיעתו של עופר, בא-המבקר שטגר עצמו וקבע בדו"ח שלו: "בכמה סטיות בעלות אופי חברתי שלילי (העדפת אנשים מסוימים) נושאת הנהלת החברה באחריות בלתי-אמצעית, כי בוצעו בידיעתה ובאישורה".

על שטגר לדעת, כי אין אלה "סטיות בעלות אופי חברתי שלילי", אלא פשוט עבירות פליליות. אם יש לו על כך ספיקות, מוטב שימסור את החומר לניצב יעקוב קדמי, ויראה כיצד יגיב. השאלה היא רק מדוע מחפה מנכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, שהוא גם יו"ר חברת-העובדים, על השחיתות של עופר בשיכון-עובדים. שהיא חלק מחברת-העובדים. מן הראוי להזכיר כי שלמה שטגר עשה ביקורת בטולג'בונה ולא גילה דבר, עד שבא העולם הזה וחשף את מעורבותו של צבי רכטר בעיסקי טיבור רוזנבוים. שטגר ערך גם ביקורת בקופת-חולים ולא גילה

שכון עובדים בערבון מוגבל
 סניף תל-אביב והפרזן

מספר משכון: 21968
 תאריך עריכת החוזה: 23.1.74

מס' 13.6.74

הנדרש: שכון
 שלב בניה: 1973-74

הרינו להודיעכם שה"ח
 רכש דירה כ...
 חלקה...
 שמחירה המשוער הינו...

דירתה תהיה מוכנה לכניסה בתאריך...
 נא לחתום על המיספכום הדרושים כקשר להלוואה כסך...

כסך (54071)
 כסך (480)
 כסך (70500)

בבבוב רב,
 שכון עובדים בע"מ

טובה לידידת ידלין
 טופס של חברת שיכון-עובדים, המאשר מתן דירה בתנאי זוגות צעירים וכן הלוואה ממחלתית בתנאי זוג צעיר ליאיר ("קויה") רובין, גרוש, בעלה-לשעבר של טליה ליבני.

חריגים במכירת הדירות

הו מיקרה שבו חברו יחד האב, הבן והחותנת לרמות את שיכון-עובדים ו-את אוצר המדינה. מיקרה זה ראוי לחקירה של מיטרת-ישראל, אולם אין הוא הי-מיקרה היחיד הראוי לחקירה במעשיו של עופר כמנהל שיכון-עובדים.

בינאר השנה פירסם מבקרה-ההסתדרות דין-וחשבון על שיכון-עובדים. בפרק על הי-דירות לזוגות צעירים אמר המבקר, כי בבדיקת 60% מהמיקרים נמצאו 60 מיק-רים חריגים.

היועץ-המישפטי של ההסתדרות, שפר-שת הדירות נמסרה לו לשם בחינת מהותם של החריגים, הגיש את חוות-דעתו. נוסף לכך קובע מבקרה-ההסתדרות, כי בפעולות מכירת-הדירות התגלו חריגים רבים, כגון מכירת דירות לפני שפורסמו הוראות-המכירה; שינויים בלוח-התשלומים של המשתכן שלא לפי ההוראות; מתן פטור מתשלומי הפרשי-הצמדה שלא לפי ההור-אות.

מבקרה-ההסתדרות מציינ לחומרה במיוחד מכירת שש דירות שהיו מיועדות למישרד-השיכון, ושנמכרו לאנשים מיוחדים, בי-ניהם שניים ממישפחות עובדי-החברה, ש-הוכנסו לרשימת המשתכנים במועד מאוחר יותר, וששילמו מחיר זול יותר, לא תוספת-יוקר-הבנייה כדרוש. המיקרה הי-חמור השני הוא, לדעת המבקר, מכירת ארבע דירות-גג במחירי-הפסד, לאנשים שלאחדים מהם היו קשרים עם החברה. האם מסר מבקרה-ההסתדרות את החומר לחקירה מיטרתית? לא ולא. הוא מסרו לחוות-הדעת של עורך-הדין יצחק טוניק, שיצא בימים אלה נגד פירסומי העיתונות בפרשת ידלין.

אחד המיקרים שאינם מוזכרים בדו"ח הי-מבקר, היה מכירת דירה בתנאים של זוגות צעירים לשחקן יאיר ("קויה") רובין, בעי-להלשעבר של עורכת-הדין טליה ליבני. בעת מכירת הדירה לרובין, בתחילת 1974, היתה סליה ליבני כבר ידיתה האישיה של אשר ידלין, ועופר פשוט עשה טובה לבעלה של ידיתה חברו הטוב. כיוון שלפי החוק מותר למכור דירה בתנאי זוגות צעירים רק לזוג, ורובין הגרוש לא היה זוג, הרי שזו עבירה פלילית. עבירה פלי-לית נוספת נעברה מאחר ששיכון-עובדים המליצה על הלוואה מכספי האוצר, הניתנת רק לזוגות צעירים. בפרשה זו לבדה נעברו שתי עבירות פליליות.

המיקרה של דירת חנה פן מלמד כמה עבירות פליליות נעשו בשיכון-עובדים, כאשר תפס מבקרה-ההסתדרות, שלמה שטי-גר, כמה מהן, הוא לא מסר אותן ל-מיטרתה. תחת שיעשה זאת, כפי שדרש